

Αριθ. 60—61.

Ἔτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτασία. Φεβρουάριος 36
Ἰαννουαρία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐπιστολὴ τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Καποδίστριαν, Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ.

Κύριε Κόμη,

Σὰς κοινοποιῶ ἔγκλειστα εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν τὰ δύο ἐσχάτα ἐπισήμα ἔγγραφα κατὰ τὴν 15 καὶ 21 ἐπιγραφθέντα εἰς τοῦ Πληρεξουσίου, τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα θέλουν εἰς πλάτος σὰ, ἐξηγήσει τοὺς λόγους, δι' οὓς παραιτήθη τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Σὰς παρακαλῶ νὰ τὰ διακοινώσετε εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐξηγοῦντές την συγχρόνως, πόσον εἶναι λυσιπρᾶς εἰς ἐμὲ ἢ ἐξ ἀπορροβήτων περιστάσεων διάλυσις τῶν συνδέσμων, οἱ ὅποιοι μὲ εἶχον συνάψει ὀλιγοχρόνως μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἦδη μὲ μένει ἡ παρηγορία, ὅτι πιστῶς καὶ μὲ συνειδήσιν καθαράν ὑπεράσπισα τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, κατώρθωσα ν' ἀπολαύσῃ διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 20 Φεβρουαρίου πραγματικὰς καὶ οὐσιώδεις ὠφελείας, τὰς ὁποίας δὲν τὴν ἔδιδε παντελῶς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3, καὶ δὲν εἶχα πρὸ ὀφθαλμῶν ἄλλο ἀντικείμενον εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐπιπονωτάτων αὐτῶν συζητήσεων, εἰμὴ τὴν ἀληθινὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ τοῦ τόπου. Διὰ νὰ τὰς κατορθώσω, ἔτοιμος ἤμην νὰ προσφέρω τὰς μεγαλητέρας ἀτομικὰς δυσίας. Τὸ ὅλον τῶν ἐγγράφων τῶν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἀναφερομένων, τὰ ὅποια ὡσαύτως κοινοποιῶ εἰς τὴν Υ. Ἐξουχότητα, θέλει σὰς ἀποδείξει τοῦτο ἐναργῶς. Μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶμαι εὐδὴμων τῶν τόπων, μ' ὅλον τοῦτο πάντοτε μὲ κατέπληθον αἱ ἀπείροι δυσκολίαι, ὅσαι ἔμελλον νὰ πρικύψωσιν ἀπὸ τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου προδληθείσας ὁροθεσίας, τόσον περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ τόπου, ὅσον καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία ἐν τισὺν εἶναι τὸ φαεριν ἀντικείμενον τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα Πρωτοκόλλων. Ἡ κατὰ τὴν 23 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴ μου σὰς ἐξήγησε μὲ πόσῃν δυσἀρέτησιν συγκατετέθη εἰς τὰ ἄθρα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλυπήθη εἰλικρινῶς διὰ τὸ ὅτι νομίσας ὡς ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ταχέαν διάπραξιν τῆς ὑποθέσεως, εἶχα ἐνδῶτει εἰς τὰ πρὸ

ἐμὲ γενομένης ἐπιμόνους προτροπὰς. Αἱ ὑπεψίαί μου ἀνεφίηταν, ὅτι ἦταν βάσιμι, διότι τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας καὶ αἱ διάφοροι ἐπιστολαὶ σας περιγραφουσιν, ὑπὸ πρῶτον πολλῶ ἐπιφιδωτέραν ὑπὲρ τὴν εἰκασίαν μου, τὰς ὁλοθύνους συνεπειὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον ἐπιφέρει πιθανῶς αἱ ὁροθεσίαι. Ἡ διάληψις αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν ἔκαμιν εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν τόσον πλέον μεγαλητέραν, ὅσον ἦτον σύμφωνος μὲ τὰς ἐκ διαφορῶν μερῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διεσπινθείσας πρὸς ἐμὲ ἰδιαιτέρως διακοινώσεις. Ὁ Στρατηγὸς Τσούριζ μάλιστα ἐκφράζει ὑπεψίας τὰς αὐτὰς μὲν μὲ τὰς τῆς Ἐξουχότητός σας, ἀλλὰ μὲ λέξει: πολλὰ πλέον ἐντυωτέρα. Ἀφ' ἧς ἄρα στιγμῆς ἐπισήμως μὲ ἐγνωστοποιήσατε τὴν δυσἀρέτησιν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἐπικύρωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ὀνομάζει αὐτὴ ἡ ἰδία αἰώνιον δουλείας νομιμοποίησιν, διεύθυνα κατὰ τὴν 15 τοῦ Μαΐου πρὸς τοὺς Πληρεξουσίου ἔγγραφον ἐπίσημον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιμόνως τοὺς παρακαλοῦσα νὰ σκεφθῶσιν, εἰ κατὰ τὴν διάληψιν τῶν ἐπιστολῶν σας τὰ ληφθέντα μέτρα εἶναι ἀκόμη ἱκανὰ, μὴ γενομένων εἰς αὐτὰ μεγάλων μεταβολῶν, νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς σκοποὺς τῶν Συμμάχων Δυναμῶν καὶ τὴν προδοκίαν τῆς Ἑλλάδος. Συγχρόνως τοὺς προπαρεσκεύατα εἰς τὸ νὰ μὲ ἴδωσι παραιτούμενον. Ἐὰν ἤθελε γενῇ συγκατάθεσις εἰς αὐτοῦ τοῦ ἔγγραφου τὰ περιεχόμενα, ἤθελα δυνηθῇ ἴτω: μὲ διαπραγματεύσεις νὰ ἐπιτύχω ὠφελιμώτερον ἀποτέλεσμα· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔγινε παραδεκτὴ ἡ πρότασίς μου, τὸ μόνον ἀποκείμενον εἰς ἐμὲ μέσον τοῦ νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς ὅσας ὁ παῶν συμβουλιὰς ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσιν, ἦτο τὸ νὰ παρρησιάσω τὴν παραίτησίν μου. Αὕτῃ μόνῃ καταταίνει ἀκόμη δυνατὴν μίαν ὠφέλιμον μεταβολὴν τῶν συνόρων, καὶ εὐχίμαι: εἰλικρινέτατα νὰ πραγματωθῇ ἡ ἐλπίς αὕτη. Ἀλλ' ὅτε ὠριμώτερα τις ἐπεξεργασία τῶν ὁροθεσιῶν νὰ προτρέψῃ τὰς τρεῖς Συμμάχους Αὐλὰς εἰς τὸ νὰ μὴν ἐμμέσῃ εἰς τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου ἀποφατισθείσας ὁροθεσίας. Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξουχότητα νὰ παραιτήτετε ἐν ὀνόματί μου τόσον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν ὅσῃ συναισθανομαι λύπην, ἀναγκασμένος νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ συνεισφέρω εἰς τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς

αγενομένης τῆς Ἑλλάδος. Ἑλλάς, ἥτις ἦτον εἰς ἐμὲ ἐλκτικωτάτη, καὶ μὴδὲ θελω παύσει ποτὲ εὐχόμενος δια-
ύρου ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς καὶ ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως
τῆς ἀληθινῆς τῆς ἀνεξαρτησίας.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, τὴν ἐκφρασιν τῶν ὑπερεξαίρετων
σθημάτων μου.

Ἐν Λοιδίῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1830.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ

Πρίγκιψ Δὲ Σάξ-Κεζούργ.

530.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον
κτλ. κτλ. κτλ.

Κυρίε μου!

Εἶχον ἤδη γενῆ γενεὴ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα
τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὅποια συνώδευαν τὴν πρὸς ἐμὲ κατὰ
τὴν πρώτην Ἰουνίου ἐπιστολήν τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐάν, καθὼς τὸ ἐλπίζω, ἔλαβεν ἡ Υ. Β. Υ. τὰς κατὰ τὸν
Μαῖον ἐπιστολάς μου, ἐπετι νὰ ἐκρίνε περὶ τῶν αἰτιῶν, δι'
ἃ, ἐξητούμεν μετὰ μεγίστης ἐπιμονῆς παρὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὸ
νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐλευσίαν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κατὰ τὴν 30 Μαΐου (11 Ἰουνίου) ἐπιστολή μου σᾶς
εἰδοποιῶσα, Κύριε μου, κατ' ἐκτασιν λεπτομερεστάτην περ
τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ σᾶς ἐδίδε λόγον
περὶ τῶν μέτρων, ὅσα εἶχα λάβει διὰ νὰ φωρῶ τὰς μιτητάς
ραδιουργίας σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀπὸπλάνησιν τῶν ἐπικρίων.
Εἶχα θέσει ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Υ. τὴν κατὰ τὴν 24 Μαΐου
(5 Ἰουνίου) ἐγκύκλιον, ἀνυψέλλων πρὸς αὐτὴν συγχρόνως
ὅτι δὲν ἐδίσταζα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς.

Ἡ προσδοκία μου αὕτη ἐπραγματιώθη. Ὅλοι αἱ ἐπαρχίαι
ἐξέφρασαν δι' ἀναφορῶν νομιμῶς γενομένων τὴν βαθεῖαν εὐ-
γνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐμπνέουν εἰς αὐτὰς αἱ εὐεργεσίαι
τῶν Συμμάχων Αὐτῶν, καὶ ἡ κατ' εὐτυχίαν εἰς τοὺς εὐγενεῖς
σκοποὺς σᾶς ἐναποτεθείσα ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη των.
Ὅλοι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως καθικέτευσαν τὴν Υ. Β. Υ. νὰ ἐπι-
σπεύτῃ τὴν στιγμήν τῆς ἐλευσεώς τῆς, διότι ἐγνώρίζαν, ὅτι
εἰς τὸ ἐξῆς ἀπέκειτο εἰς τὸν Κυρίαρχον ἡγεμόνα, περιδεχό-
μενον μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐτῶν, τὸ νὰ
τελειοποιήσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Ἐτοιμος ἦμην νὰ δια-
πέμψω εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν παράστασιν αὐτῶν τῶν αἰτημάτων
καὶ τῶν εὐχῶν, ἀλλὰ ἡ δημοσίευσίς των κατὰ τὴν 15
καὶ 21 Μαΐου ἐπίσημον ἐγγράφον ἐπιφανείσα, κατέπληξε
καὶ κατέλυσε τοὺς Ἕλληνας.

Ἄς ἐπιτρέψῃ, εἰς ἐμὲ ἡ Υ. Β. Υ. τὸ νὰ στήσω μίαν ἀκόμη
φορὴν τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυ-
βέρνησις ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ πρὸς τὸν
τόπον καθήκοντά τῆς, καὶ φερθῇ ἐν ταύτῳ καταλλήλως μὲ τὴν
ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐτῶν καὶ τῆς Υ. Ὑψηλότητος.

Τὸ ἐπαναλέγω, Κύριε μου, ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νομίσει ὅτι
δὲν ἐκτελεῖ δυνάτως τὸ διπλοῦν αὐτὸ καθήκον τῆς, ἂν πρὸς ὅ-
πουτε καὶ ὀφιναι ἀγνώστους εἰς τοὺς Σεβαστοὺς θεμελιωτάς
τοῦ νέου κράτους, καὶ εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὰς πρατηρήσεις τῆς
τότον ἐπὶ νῶ εἰς μερικὰς ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὰς διαλαμβάνο-
μένας εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, ὅσον καὶ περὶ
τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἶχε πρὸς αὐτὴν γνωστοποιήθῃ.

Ἀλλ' ἂν ἐτέρου μέρους τόσον διατιμώσιν ἡ Κυβέρνησις
τὴν ἐκτασιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τὴν

Ἑλλάδα ἡ πρᾶξις αὕτη ἐξασπνδύουσα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
τὴν μεγίστην τῶν εὐεργεσιῶν τὴν ἐντελὴ ἀνεξαρτησίαν, ὥστε
ἀρέθῃ νὰ ὀδηγηθῇ ἀπὸ μόνον τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ ἐλαττήριον,
ὅταν ἐπίσημως ἀπεκρίθῃ πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν τριῶν
Συμμάχων Αὐτῶν.

Εὐδοκίματε, Κύριε μου, νὰ ἐπιρρίψετε τὰ βλέμματά σας
εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπίσημον ἀπάντησιν, καὶ εἶμαι εὐελ-
πὶς ὅτι περὶ τούτου θέλετε καταπεισθῇ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφάνερωνεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔγγραφον
ὅτι ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου, ὅταν τὴν
ἐπρόσχληστο ἡ ἀπικτησις αὕτη, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἔμελλαν εἰς
τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα ἀκόμη ἀντικείμενα τῶν εὐχῶν τῆς καὶ
τῶν ἐλπίδων τῆς, αὕτη ἤθελε τὰ παρκαταθέσει εἰς τὴν πα-
τρικὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Β. Υ.

Τὰς εὐχὰς ταύτας, καὶ τὰς ἐλπίδας ἡ Γερουσία τὰς διέλαβεν
εἰς τὸ ὑπόμνημά τῆς, ἐγὼ δὲ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου ἀντα-
ποκρίσεως ἐπεριωρίσθην εἰς τὸ νὰ δώσω εἰς τὴν Υ. Υ. ὅλας
τὰς ἰδέας, ὅσαι ἤμελλον εἶναι ἱκαναὶ νὰ τὴν θέσωσιν εἰς στάσιν
τοῦ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν αὐτὸ ἄρα τὸ μέρος τῶν δικαιοκρίτων
μου ἦτον ἐξω τῆς σφίξεως τῆς διπλωματίας. Ὁ σκοπός, διὰ
τὸν ὁποῖον ἐκλεξάμεθα τὸν ἐμπιστευτικὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ γρά-
φειν, δὲν ἀπετείνεται εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Υ. Β.
Υ. τὴν εὐκαιρίαν, καὶ ἴσως ἀκόμη τὰ μέσα τοῦ νὰ τελειοποι-
ήσῃ τοὺς ὅσους γενναίους σκοποὺς εἶχεν ἐκθέσει ἀριδῆλως εἰς
τὴν κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου ἐπιστολήν τῆς.

Ἡ Υ. Β. Υ. δικαίως θέλει φερθῇ πρὸς ἐμὲ πιστεύουσα ὅτι
δὲν ἡδυνάμην ἐπ' αὐδαμῇ περιπτώσει νὰ συλλάβω τὸν στο-
χασμὸν τοῦ νὰ παρόρμησω εἰς τὸν κόσμον τοὺς Ἕλληνας
ἀγνωμονοῦντας πρὸς τὰς Δυνάμεις, καὶ ὅτι οὐκ ἦττον ἦτον εἰς
ἐμὲ χρεὼν τὸ νὰ προκαλέσω συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἦτον ἐν-
δεχόμενον νὰ προξενήσωσι θαραῖν βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα
τοῦ νέου Κράτους τὰ τιμιώτερα.

Ἄν τῷ ὄντι αἱ συζητήσεις ἡδύναντο ἀκόμη νὰ προσφέρωσιν
ἐνδοτιμὰ τινὰ δεξιὰ, μόνη ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελε εἶναι εἰς στάσιν
τοῦ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ ἐπ' ὠφελεία, καὶ νὰ καταστήσῃ παρα-
δεχτὰς τὰς νομιμὰς εὐχὰς τῆς εἰσποιητῆς πατρίδος τῆς ἀλλ'
ἂν ἄλλως πως ἀκολουθοῦσε, τότε τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε-
τε προσκληθῇ νὰ διατρέξετε, ἤθιλε περιρρεῖ, τυλμῶ νὰ τὸ
διαθέσω, μεγαλῆτερον κλέος εἰς τὴν Υ. Ὑψηλότητα.

Ἡ θέλετε ἐναποδοθῇ εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον, ἐνισχυμένος ἀπ'
ὅσα γενναῖα αἰσθήματα ἡ τύχη αὐτοῦ τοῦ τόπου σᾶς ἐμπνέει;
οἱ Ἕλληνες ἤμελλον θαυμάσει τὴν εὐγενὴ σας καρτερίαν, ἡ δι-
καιότης τῶν ὑποθέσεων ἤθελε καταπαλίσαι θριαμβευτικῶς
ὅλα τὰ ἐμπόδια, καὶ ἡ ὑπερτάτη πρόνοια ἤθελε εὐλογῆσαι
τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνάς σας ὁρῶντας τις καταλληλοτέ-
ρα μὲ τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων δὲν ἤθελε τοὺς ἀφῆσει βέ-
βαια ἄλλο τι πλέον νὰ ἐπιθυμήσουν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν εὐτυ-
χη θέσιν ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελε ἰδεῖν νὰ γενῶσιν ἀφανεῖς πολλὰ δυ-
σκολία ἀχώριστοι ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν συμπτώσεων, τοὺς
ὁποίους ἤδη πρόκειται λόγος νὰ φέρωσιν εἰς ἐκτέλεσιν.

Ἀλλ' ἂν ἐτέρου μέρους ὅσον αἱ δυσκολίαι εἶναι μεγάλαι,
τόσον τρανωτέρα ἐνδείξις ἀξίας καὶ ἱκανότητος εἶναι τὸ νὰ
τὰς ἀναδεχῇ τις, καὶ τόσον πλειότερον κλέος, εἶναι τὸ νὰ
τὰς ἐξομαλῶσῃ. Εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ὑποθέσεις τὸ κατ' ἀρ-
χὴς φαινόμενον ἀπίθανον γίνεται συχνάκις δυνατόν διὰ πό-
νου μακροῦ καὶ ἐξακολουθουμένου μετὰ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὴν
ἐπιμονὴν, ἡ ὁποία πάντοτε πηγάζει ἀπὸ τοῦ εὐθεῖς καὶ κα-
θαροῦ σκοποῦ.

Ἡ Υ. Β. Υ. ἐξ αὐτῶν τῶν πρατηρήσεων θέλει λάβει, ἐλ-
πίζω, τὸ μέτρον τῆς θαυρίας, καὶ εὐλικρινεστάτης λύπης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Σας ἔγειναν ἤδη γνωσταὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων αἱ πράξεις, δι' ὧν ἡ Β. Α. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος Δὲ Κομδούργου παραιτήθη τὴν κυριαρχικὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ προσφερθεῖσαν παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Σας κοινοποιῶμεν σήμερον κατὰ τὸν πόθον τοῦ Πρίγκι-
 πος αὐτὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ὡσαύτως καὶ τὴν πρὸς
 ἡμᾶς κατὰ τὴν 4 Ἰουνίου ἐπιστολὴν του. Ἐπισυνάπτουμεν
 ὑμῖν καὶ τὴν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. ἀπάντησίν μας καὶ τὸ
 ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιῶμεν
 περὶ αὐτῆς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόεδμοις τῶν Συμμάχων
 Αὐλῶν. Διὰ νὰ κρίνετε δὲ, Κύριοι, περὶ αὐτῶν τῶν διακρι-
 τῶν, θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπανέλθετε εἰς ἐκείνας, αἱ
 ὁποῖαι τὰς αἰτιολογοῦσι.

Σεῖς ἐτιμήσατε μὲ τὴν ψῆφόν σας τὴν ἐπαγγελματικὴν
 ἀπάντησίν μας πρὸς τὰς ἐπιτήμιους κατὰ τὴν 4—16 Ἀπρι-
 λίου εἰδοποιήσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμά-
 χων Αὐλῶν· ἀλλὰ συγχρόως διελάδοτε εἰς τὸ κατὰ τὴν
 10—22 Ἀπριλίου ὑπόμνημά σας τὰς παρατηρήσεις, τὰς
 ὁποίας, ἐὰν ἄρξιν ἀγνώστους εἰς τὴν Β. Α. Υ., ἤτελεν
 ἐλλείπει εἰς τὰ καθήκοντά της ἡ Γερουσία. Τόσον τὸ ὑπό-
 μνημά σας, ὅσον καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπάντησίς μας,
 ἐστήριξαν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, τὰς αἰτίας, δι' αἷς κατόπιν ἀπε-
 φασίσσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν κατὰ τὴν 24 Μαΐου 5 Ἰουνίου
 τὴν ἐγκύκλιον ὁδηγίαν πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς ἐπικρατείας·
 δέν σας εἶναι ἄγνωστα ἐπίσης αὐτοῦ τοῦ μέτρου τ' ἀπο-
 τελέσματα.

Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως παρέστησαν τὰ αἰσθή-
 ματα τῆς εὐγνωμοσύνης των περὶ τῶν εὐεργεσιῶν, μὲ τὰς
 ὁποίας εὐαρεστοῦνται αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ νὰ ἐμπλήσωσι
 τὸ ἔθνος. Ὅλαι σπεύδουσι νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν σειρὰν
 αὐτῶν τῶν εὐεργετημάτων τὴν ἀναγόμευσιν τοῦ Κυριαρχοῦ
 Ἡγεμόνος, καὶ ὅλαι ἐπιταχύνουσι μὲ τὰς διαπύρους αὐτῶν
 εὐχὰς τὴν ἔλευσίν του, διότι ὅλαι γνωρίζουσιν ὁμολογουμέ-
 νως, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τελειοποιήσῃ
 τὴν πολιτικὴν ἐπανόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμεῖς μῆτε ἠδυνάμεθα, μῆτε ὠφείλαμεν νὰ προσδοκῶ-
 μεν, ὅτι, καθ' ἡ στιγμὴν αὐτομάτως καὶ κατὰ τρέπου-
 νομίμους καὶ πιστοφανεῖς τὸ ἔθνος παρίστανε τὴν εὐγνωμο-
 σύνην του περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον μὲ
 ἀναπεπταμένης ἀγάλλας ἐπροσκαλοῦσεν, ἡ Β. Α. Υ. ἔμελ-
 λε νὰ δώτῃ τὴν παραίτησιν του.

Τὸ ἀπόβλεπτον αὐτὸ συμβεβηκὸς δὲν πρέπει μ' ὅλον
 τοῦτο νὰ μᾶς φέρῃ εἰς μικρυψυχίαν· δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ

θεωρηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ὡς συγκυρία δεξιὰ εἰς τὴν τελειοποίησιν
 ὅλων τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας μ' ὅλον τοῦτο χρέος ἡμῶν εἶναι
 τὸ νὰ μὴ παύωμεν νὰ τὰς κάμνωμεν.

Ἡμεῖς ἐπληρώσαμεν μὲ εὐθύτητα ὅλα τὰ καθήκοντά
 μας· διότι αἱ εὐχαὶ αὗται εἶναι τὴν σήμερον γνωσταὶ εἰς
 τὰς Συμμάχους Σειδαίτας, Δυνάμεις, καὶ ἡ πεποίθησίς μας
 εἰς τὸ φιλοδοκῶμεν, εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν
 αὐτῶν σύνεσιν, εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς αὐτοὺς ἤδη ἀνήκει
 νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς
 νὰ συλλεξῇ τέλος πάντων τοὺς καρποὺς τῶν μακροχρονίων
 θυσιῶν της χάρις τὴν ἐτελῇ αὐτῆς ἀνεξαγτησίαν.
 Ἐπειδὴ ἄρα καταλλήλως μὲ τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου ἄρθρα
 ἡ ἄσσειος αὕτη εὐεργεσία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀναγόμευσιν
 τοῦ Ἡγεμόνος Κυριαρχοῦ, τὸ ἔθνος θέλει μάθει τὴν ὁποίαν
 αἱ Δυνάμεις θέλουσι κάμει ἐκλογὴν μὲ τόσην χαρὰν, ὅσην
 συνηθίσθη λύπην, ὅταν εἶδε τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα
 Δὲ Κομδούργου παραιτηθέντα ἀπὸ τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν
 ἐνδοξοῦ καὶ περικλεῆς ἔργου.

Ἦν' αὐτὴν τὴν γενικὴν ἔσωψιν σᾶς προτρέπομεν νὰ
 διασκεφθῇτε τόσον ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ μας πρὸς τὴν Β. Α. Υ.,
 ὅσον καὶ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελματικῇ ἡμῶν ἐγγράφῳ πρὸς
 τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ
 εὐέλπιδες εἴμεθα, ὅτι δὲν θέλετε ἀποδοκιμάσει τὰ ἐν αὐ-
 τοῖς διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
 Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
 Ι. ΡΙΖΟΣ.

Δρ. 534.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ὁποίας σᾶς εἶχομεν διευθύνει-
 διακοινώσεις κατὰ τὴν 14—26 Ἰουλίου, συνάπτουμεν ἐνταῦθα
 τὴν ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων πρὸς τὸ ἐπαγγελ-
 ματικὸν μας ἔγγραφον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17—29 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
 Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
 Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ.)

τὴν Α. Ε. τὴν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐρχώτατε!

Ἐδίδουν μετὰ τῶν συναδελφῶν μου τὸ κατὰ τὴν 14 (26 τοῦ παρόντος) πρὸς ἡμᾶς ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς Υ. Ε., ὁποῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ συναπτόμενα τρία ἔγγραφα, δηλ. τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς καὶ τὸ διαγέγραμμά τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Διαβασαμένους ἀμέσως τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἔγγραφα εἰς τὰς προσηκουσὰς ἡμῶν Δύλας, καθήκον ἡμῶν θέλει εἶναι τὸ νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς αὐτάς, ὅτι καὶ τὸ αἶσθημα τῆς λύπης τῶν Ἑλλήνων κατέστη κοινόν, καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν ὁμοφώνως ἦσαν αἱ αὐταί, ὅταν ἡ ἀγγελία τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου ἐλθούσα ἐδύσιν ἐκ νέου τοῦτον τὸν τόπον εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, τῆς ὁποίας τὸ τελευταῖον Πρωτόκολλον ἐφάνηκε ὅτι εἶχεν ἐξαλειφεί.

Ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν θέλουν μάθει αἱ Κυβερνήσεις καὶ βεβαίως μὲ ζωηρὰν ευχρηστῆσιν, ὅτι ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος ἐφάνερων ὁμοφώνως τὰ αἰσθήματα τῆς ἐμπιστοσύνης των, τὸσον εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Προστάτας ταύτου τοῦ τόπου, ὅσον καὶ εἰς τὴν δικταζὴν τῶν πρχμάτων τὴν προσδιορισμένην εἰς τὸ νὰ τὸν διοικῇ. Ἡ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη, τὴν ὅποιαν οἱ Ἕλληνες ἐκφράζουσι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, θανεῖναι ἀμφιβολία ὅτι θέλει κατ' ἀξίαν διατιμηθῇ. Ἀσμένως ἡμεῖς ἐκλαμβάνομεν τὴν ταυτότητα τῶν ὧν ἐφάνερων αἰσθημάτων ὡς ἓνα ὡσαύτως τεκμήριον τῆς μελλούσης αὐτῶν ὁμονοίας, καὶ τὸ τεκμήριον τοῦτο νομίζομεν ὅτι δύναμεθα νὰ πειρήσασθωμεν ἀδιστακτικῶς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς ἡμῶν Μονάρχας, βλέποντες ὑπερευχριστῶς ὅτι ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἡσυχία δὲν διαταράχθησαν, καὶ ὄντες μάρτυρες αὐτοῦ πᾶσι τοῖς ὅτι οἱ ἄγωνες τῆς Ἑλληνικῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ φθάσουν ἡσυχῶς εἰς τὴν εὐτυχὴ στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ νέα ἐκλογή τοῦ Κυριάρχου ἡγεμόνος γνωσθεῖσιν καὶ διασαφηνεῖται θέλει ἐπισφραγίσῃ ὅλας τὰς ἐλπίδας, καὶ κατευθύνῃ ὅλας τὰς ἀνηυχίας ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ σκοπῷ, τὸν ὁποῖον ἐπιταχύνομεν διὰ τῶν ἐπιμῶνων μας κινήματων παρὰ ταῖς ἀνηκουσας ἡμῶν Κυβερνήσεις, σπεύδομεν νὰ συντρέξωμεν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκφράζεσθε ζήτησιν περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν βοηθειῶν, τὰς ὁποίας ἡ εὐνοία τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐχορήγησε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. ὅπως εὐδοκῆσθε νὰ συνάψετε τὴν ὁποῖαν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διευθυνώμεν ἀπάντησιν, μετὰ τὰς διακοινώσεις, τὰς ὁποίας σκοπεύετε νὰ κάμετε πρὸς τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ περιλάβετε αὐτὴν τούτην μας τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ἡ ὁποία ἤθελε γενῇ περὶ τῶν εἰρημένων αὐτῶν ἐγγράφων.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ ν' ἀνανεώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν ἔξοχότητα κατὰ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑψηλῆς μου ὑπολήψεως καὶ τῶν βαθέων σεβασμάτων μου.

Ἐν Νεαπλὶ, τὴν 28 Ἰουλίου Ν. 1830.

(ὑπογεγραμμένος) ΔΟΚΙΝΣ.

Ὅσον ἐστάλη συγχρόνως καὶ παρὰ τῶν ἐτέρων δυο Ἀντιπρέσβων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀρ. 92.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐθεώρησεν ἡ Γερουσία τὸ ὑπ' Ἀρ. 532 διάγγελμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα:

α' Τὴν ἀπὸ πρώτης Ἰουνίου ἐπιστολὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου Δὲ Σαξ-Κοβούργ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

β' Τὴν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 530.

γ' Τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

δ' Τὴν πρὸς αὐτὸ ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων. Διεξεληθῶτα δὲ ἐσκεμμένως τὰ ἐν αὐταῖς διευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐφ' ἧς ἀπάντησιν τῆς.

Ὅταν τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων αἱ διαλαμδανόμεναι εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ εἰς τὰς συμπληρωτικὰς τευ πράξεις ὑψηλαὶ ἀποφάσεις ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἀπειταμεινεν εἰς μόνον ἑαυτὸ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ζυγίσῃ τὸ βάρος των, δὲν ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ, ἡ Γερουσία, ἀφ' οὗ ἐξεφρασε τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας διὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ γενναῖον στιχασμὸν, τὸν ὁποῖον πρᾶξαντο ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀφ' οὗ ἐνέκρινε τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως προσφερομένης εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν τῆς τὰς διαθέσεις τοῦ Πρωτοκόλλου, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην τοῦ νὰ δεσθῇ παρατηρήσεις τινὰς ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, βάλλουσα ὑπ' ὄψιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος ὅσα μέσα ἐνόμισεν ἀρμόδια εἰς τὴν ταχείαν ἐκπεραίωσιν τοῦ ἐνδοξοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαθεν.

Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος δεικνύνουσαι τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γερουσίαν ἐνώθησαν μ' αὐτάς διὰ νὰ εὐγνωμονήσωσι πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Σεμελιώτας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι μετὰ τὰς εὐχὰς των τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἡγεμόνος ἐξ ἐνὸς μέρους αἱ ὑψηλαὶ θελήσεις τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων χορηγήσασθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μέγιστον ἀγαθόν, τὴν ἀνεξαρτησίαν, εἰς ἡγεμόνος χεῖρας εἶχαν τὴν παρακαταθέσει, ἐξ ἄλλου ἐκλεχθεῖς παρὰ τῶν Κρατῶν Αὐλῶν, καὶ δι' αὐτὸ ἔχων τὴν πίστιν των καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτὴν, ἓνας ἡγεμὼν εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶχε φανῇ πρόδρομος εὐτυχούς μελλόντος. Τοῦ ἀναγορευθέντος πρὸς τούτοις ἡγεμόνος αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ καὶ τὰ πολλάκις ἐκφρασθέντα εὐγενῆ αἰσθήματά του ἐδίδαν εἰς τὸ ἔθνος ἐγγυήσεις περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαίων του. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς λοιπὸν, ὅταν δι' ἀναφορῶν του πολυαριθμῶν ἐξέφρασε μὲ ζωηρὸν αἶσθημα χαρᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Συμμάχους, ὑπὸ τὴν φάσιν ταύτην εἶδε τοῦ ἡγεμόνος τὴν ἐκλογήν καὶ ἀπογλυκειὰς ἐλπίδας ἐνεπλήσθη!

Πόσον ἡ ἀθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δικαίως ὑπάρχει μεγάλη σήμερον, ὅτε ἡ παραίτησις τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου ἀφίνει ἐκκρεμεῖς τὰς ἐλπίδας του! Συμμεταλπηρὶν! καὶ ὅσον μάλλον ἡ Α. Β. Υ. ἐδύκε πρὸς τὸ ἐνδοξὸν ἀγαθὸν τεκμήρια μελλόντος!

Ἡ Γερουσία, εἰς τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις, περὶ ἀναγκαστικῶς νέου ἡγεμόνος ἀπόλασιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲ δύναται νὰ γνωμοδοίῃ παρὰ ἐπιστήμης, ζυμένη εἰς τὰς καθαρῶς ἐκφρασθείσας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιθυμίας διὰ τὴν ἐπιστήμων ἀναφορῶν του, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θεωροῦσα τὴν ἐκλογὴν ἡγεμόνος, τὴν ἐπιθυμεῖ μὲν ὅσῃν ζωηρότητα πᾶν ἔθνος ἐπιθυμεῖ τὴν πολιτικὴν εὐτυχίαν ἀποκατάστασιν του. Ἐμπνεομένη ἐπομένως ἀπὸ ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ φιλοδίκαιον τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος, περιμένει τὰς τελικὰς ἀποφάσεις των ὡς ἀγαθῆς προνοίας ψηφίσματα, καὶ συλλαμβάνει ἐκ τῶν παρελθόντων εὐεργετημάτων χαροπὴν εἰκασίαν περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Γερουσία διαπέμπουσα πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τὸ διάγγελμα τοῦτο, τὸν παρακαλεῖ νὰ παραστήσῃ ἐξ ὀνόματός της εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὴν δικαίαν ἀθυμίαν της διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παραίτησιν του, τὴν εὐγνωμοσύνην της δι' ὅσα γενναῖα αἰσθήματα ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐξέφρασε, καὶ τὰς ἐλπίδας της τοῦ ὅτι θέλει διατηρεῖ πρὸς τὸ ἔθνος τὴν εὐνοϊκὴν του διάθεσιν. Εἰς τὴν πλήρη ὁμῶς ὑποχρεωτικῶν ἐκφράσεων ἐπιστολὴν τῆς Β. Α. Υ. ἀναφέρεται, ὅτι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου ἡ Γερουσία ὠνόμασε δουλείας αἰώνιου νομιμοποίησιν. Ἡ Γερουσία εὐρίσκεται εἰς δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἔδωκε ποτε εἰς τὴν ἀξιωματικόν αὐτὴν πρᾶξιν τὴν καθιερούσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν μεγίστην μεγαλοδωρίαν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἀρ. 538. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ σᾶς διαπέμψῃ ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας εἰς τὸ διευθυνθέν πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου) διάγγελμα τῆς, τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν τιμὴν νὰ σᾶς κάμῃ τὴν ἀνακρίνωσιν.

Θέλετε ἐνιδεῖ, Κύριε, ὅτι ἡ Γερουσία θεμελιόνουσα τὴν γνώμην της ἐπάνω εἰς τὰς εὐχὰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπαρχίων ὁμοφώνως ἐκφρασθείσας, εὐχεται τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ὅπερ ἡμεῖς παρεστήσαμεν διὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφου μας κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου.)

Ἡμπορεῖτε ἐπομένως νὰ δώσετε καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη εἰς τὸν ἡμέτερον Σεβαστὸν Μονάρχην τὴν βεβαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι θέλει προξενήσῃ αἰσθημα βχθεῖα; εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἔθνος ἡ ἀγγελία τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ Συμμάχαι Αὐλαὶ θέλουν ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πόθου ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην θέλετε θέσει ὑπ' ὅψιν τοῦ ἡμετέρου Σεβαστοῦ Μονάρχου τὰς παρατηρήσεις τὰς πλέον προσφεύς εἰς τὸ νὰ καταπεισῶσιν τὴν Α. Μεγαλειότητα περὶ τῆς καταπειγούσης ἀνάγκης τοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ ἐκλεχθὲν ἡγεμὼν μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, Κύριε Ἀντιπρέσβυ (Κύριε Βασιλεῦς)

(Κύριε Κόμη) τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μας, Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(ὑπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς

(ὑπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κύριον Εὐνάρδον ἐπιστολῆς τοῦ Κυβερνήτου, ἀπὸ Ναυπλίου τὴν 6 Ἀπριλίου 1830, δημοσιευμένης εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας.

“Ὅσοι ἐν ἐναετιζῶ εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λοιδίῳ συμβουλίου.

„Οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀναμένοντες τὸν συναδελφόν των, ὅστις μέλλει ἔλθῃ ἐξ Αἰγίνης, δὲν ἔκαμον μετ' ἐμοῦ παρὰ ἀπορρήτους τινας συνετεύξεις· ἀλλ' ἐξ ἀσάντων ὁμοῦ τῶν ἐννοιῶν, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ λάβω, διακινῶν ὅτι αἱ ὁριστικῶς παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ψηφισθεῖσαι διατάξεις εἶναι ἀπόλυτοι καὶ συντελικά.

„Ὡφείλου πρὸ πάντων νὰ καλέσω τὴν προσοχὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου εἰς τὰς ὁποίας, δύναται ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας, δὲν λέγω, ἢ ἀποδοχῇ των, ἀλλὰ ἢ ἐκτέλεσίν των. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἄλλο παρὰ νὰ ὑπακούσῃ, καὶ θέλει ὑπακούσῃ.

„Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· αὐτὴ ὀφείλει καὶ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁποίαν τὴν ἐμπνέουν εὐγνωμοσύνην αἱ πολυάριθμοι ἀγαθουργίαι τῶν σεβαστῶν αὐτῆς προστατῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐκπληρώσῃ ἐντίμως τὸ χρέος τοῦτο. Θέλει ἐναποθέσει τοῦ λοιποῦ ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ πατρικὰς βουλὰς τοῦ ἡγεμόνος της· εἰς αὐτὸν θέλει κατευθύνει τὰς εὐχὰς της καὶ τὰς ἐλπίδας της, καὶ ἡ Β. Α. Υ. ἔχει νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐναπολειφθέντα.

„Τοιοῦτος εἶναι ὁ νοῦς τοῦ σχεδίου τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν θέλω ἀκολουθήσει κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ κάμω ἀπάντησιν εἰς τὰς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διακινώσεις, καὶ διὰ νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ καταλάβωσι τὰ ὁποία προμηθεύονται εἰς αὐτοὺς αἱ ἐν Λοιδίῳ συμβάσεις ἀγαθὰ· τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς μακρᾶς ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας γράφω σήμερον πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀποδεικνύω εἰς τὴν Β. Α. Υ. ὅτι τὰ χρέη του, καθὼς καὶ τὰ προσφιλέστερά του συμφέροντα, πρέπει νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἔλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

„Διὰ περὶ τὴν ὁραθεσίαν πράξεις εἶναι δυσχερεῖς καὶ ἰλγυαί, καὶ αὐτὸς μόνος δύναται νὰ τὰς διευθύνῃ οὕτως, ὥστε τὰ παρεπόμενα νὰ μὴν ἀποδῶσιν ὀλέθρια μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, λυπηρὰ δὲ εἰς τὰς Συμμάχους Αὐλάς.

„Ὅσον πλέον ἐπιθυμῶ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς ἐμὲ οἱ Ἕλληνες, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν μὲ τιμᾷ ὁ κυριάρχης αὐτῶν, τόσον πλέον χρεωστῶ νὰ ζητῶ μετ' ἐπιμονῆς, ὥστε ἡ Β. Α. Υ. νὰ εὐρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καθ' ἣν ὅταν τὰ πράγματα ἴστανται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, αὐτὸς μόνος δύναται διὰ τῶν φροντίδων καὶ προσπαθειῶν του νὰ μετριάσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποδιδόμενα. Πῶς ἄρα γε δὲν θέλει δράσῃ τὴν πρωτὴν ταύτην εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δείξῃ εἰς τὴν νέαν του πατρίδα τὰ ὁποία τρέφει ὑπὲρ αὐτῆς γενναῖα φρονήματα;

Γράφω καὶ εἰς τὴν Β. Α. Υ. διὰ βραχείων περὶ τῆς ἀμνηστίας, μας, καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μάθῃ παρ' ὑμῶν τὰς κατεπείγουσας χρεῖας, ἀπὸ τὰς ὁποίας περικυκλούμεθα.

Παρεκτὸς τοῦ τριμήνου, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ πληρώσωμεν εἰς τὸ στράτευμα, πρέπει νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ τῶν προκαταβολῶν, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ ἀναγκαίως νὰ δώτῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς πολυχρήμους οἰκογενείας, τὰς ὁποίας ἡ ὁροθεσία δέλει κάμει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐταὶ ἀφίνουσιν ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις πεδιάδας τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σπειρώσιν εἰμὴ διὰ μέσου τῶν ὁσίων τὰς ἐχορήγητα κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον βιηθῶν, καὶ ἔρχονται πάλιν νὰ ζητήσωσιν ἐνταῦθα στέγη καὶ ἄσπιν. Τὸ αὐτὸ δέλουσι καὶ ἴσως οἱ δυστυχεῖς γεωργοὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων νήσων ἀποκλεισμένων τοῦ νέου σιτοῦ. Τὸ δέλουσι γὰρ οἱ οὗτοι οἱ δύστηνοί εἰς τόσον, ὅστις ἐξέρχεται τῆς μεγίστης ἀθλιότητος.

Μετ' ὀλίγα, ἡμέρας θέλω σά, γράφει, ἀνίσως ὅμως δὲν χάσω τὰς ὀλίγας μου δυάσεις. Ἀπεκαμα ἀπὸ το βάρους τῆς ἐργασίας, ἥτις γίνεται καὶ ἡμέραν δυτφορύτερα εἰς αἰτία, τῶν περιστάσεων. Δὲν εἶναι Ἑλλή, ὅτι δὲν θέλω νὰ μάθῃ τί γίνεται ἡ πατρις, του. Ἡ θύρα μου εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἐπιπίων τούτων συνειληθῶν χρεωστῶ νὰ ἐπιμελῶμαι αὐτοπροσώπως, πλεον παρα πτε τὰς ἐνεστῶτα, ὑποθ-σεις, καὶ αὐτοπροσώπως νὰ συνδιαλογώμαι μετὰ τῶν ξένων ὑπουργῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως, τῶ ὁσίων. Φέρουσι ἀπολύτως διαταγῶν. Σά, λέγω δὲ πάλι ἐκεῖνο, τὸ ὅπῳ σά, προσέπων. Δὲν δεῖλῶ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει. Σά, δεξιῶμαι.

Ι. Α. ΚΑΠΟΜΕΣΤΡΙΑΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἑνικῆς Ἐφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀφορμωμένη ἡ τῆς πόλεως Ναυπλίου κοινότης δὲν δύναται, ὡς ἐλευθέρως συναισθάνεται, παρὰ νὰ ὁμολογήτῃ διὰ δημοσίου τρόπου, ὅτι σύμφωνα μετὰ τὰς εἰς ὑπαρχῆς ἀρχάς, ἐταυτίσθησαν αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους διὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν παρατηρήσεων, αἱ ὁποῖαι παρὰ τῆς Υ. Ε. μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν τῶν διπλωματικῶν διακοινώσεων ἐξεφράσθησαν.

Ἀπὸ καρδίας δὲ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην διὰ τῆς Υ. Ε. ἀναπέμποντα πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀνακτας, διὰ τὸν ὅποιον εἰς Σ. βαττοὶ οὗτοι Μονάρχαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πολυπλοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους προέβητο καθαρὸν σκοπὸν, ἔχει ἀνεπισφολὴ ἐσωτερικὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς εὐτυχῆς περιμενομένης Α. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἐναποτίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀναγέννησις του. δέλει ἀποκατασταθῇ ἐλεύθερον ἔτελῶς καὶ εὐδαίμον ἀξίως τῶν αἱματωδῶν ἀγώνων του καὶ τῶν ἱερῶν δικαίων του, τὰ ὅποια δι' ἀλλεπαλλήλων Συνελεύσεων καὶ Συνταγμάτων προσαποκτήσαν καθιέρωσιν.

Ἐξάσασα ἡ κοινότης αὕτη τὰ καθαρὰ φρονήματά της, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐξελέγξῃ ἄκυρα, ὅσα ἰδιαίτερως καὶ μυστικῶς ἐσυντάχθησαν ἐνταῦθα ἔγγραφα, ὡς μὴ κατὰ

συνέπειαν πάντοτε τῆς ὑγιούς ἀναγνωρισμένης τάξεως, ἢ ὁποία πρεπόντως ἐπιζητεῖται διὰ τὴν ἐπισημότητα καὶ δημοσιότητα.

Τέλος ἐξαιτουμένη τοῦ νὰ ἤθελε διευθυνθῇ ἡ παρούσα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. εἰς δεῖγμα εὐχαριστήσεως, προσφέρει τὸ βαθύτατον σέβας της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται Ναυπλίου καὶ παρικοῦντες

Ὁ Τοποκρητὴς Ναυπλίου Διονύσιος, Οἰκονόμος Ναυπλίου, Ν. Χρυσόγερος, Α. Μεταξᾶς, ὁ Πνευματικὸς Καλλίνικος Ἱερομόναχος, Σαμουὴλ, Παναγιώτης Ἱερεὺς, Γεώργιος Ἱερεὺς Σκελλίων, Ἰωάννης Ἰατρίδης, Γεώργιος Θ. Ὀρφανίδης, Π. Γκιουζελῆς, Χαράλαμπος Μπαλάνης, Λάζαρος Κιόφας, Ἠλίας Ἀτριάκοπουλος, Π. Α. Κοτῆρας, Πανάγιος Μορέας, Μιχαὴλ Οἰκονόμου, Δημήτριος Τσαμαδός, Α. Σ. Χαραλάμπος, Νικολῆς Κοτῆρας, Γ. Ι. Κώπας, Ἀντώνιος Μανδῆρος Ἰατρός, Θεόδωρος Βαλλιῶνης, Μιχαὴλ Ἰατρός, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Ν. Α. Φωτεινός, Ρήγας Παλαμίδης, Γ. Ἀγαλῆοπουλος, Χριστόδουλος Οἰκονομίδης, Παναγιώτης Βάρβογλους, Κ. Τασσίκας, Χ. Παπαδόπουλος, Μ. Κοτζινόπουλος, Χρήστος Δ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Μαϊδανόπουλος, Τζέτος Ἰωαννῆς, Ἰω. Χριστόπουλος, Π. Μαρκίτης, Δημήτριος Ἀθανασόπουλος, Μανόλης Βαρσκιῆς, Π. Δ. Στεφανίτης, Ν. Μαυρομαμάτης, Α. Γιαννακοπουλος, Σ. Α. Βαλλιῶνης, Παναγιώτης Ναβῆ, Νικόλαος Γιαννίπουλος, Μ. Γρουπᾶρης, Θ. Μαθίος, Χαϊδούλης Ἰωάννου, Ἀπρίστολος Χ. Ἰωάννου, Ἀντώνιος Σαραζόπουλος, Κωνστ. Παπαζαφειροπουλος, Θεόδωρος Μπαρμπέρης, Γεώργιος Ἀλμπέρου, Δημήτριος Παπᾶ Κυριακοῦ, Μανόλης Ἀνδρέας, Κωνσταντῖνος Κιόφας, Χ. Ν. Λιώστας, Φώτης Σκιαδόπουλος, Γεώργιος Παπαντωνόπουλος, Προκόπης Σαρδέλης, Γεώργιος Καναλλόπουλος, Γεώργιος Ἀδάμης, Εὐστάθιος Ἀναστασίου, Βασίλειος Γεωργιάδης, Θ. Κωνστ. Μιχαλοπουλος, Ἀθανάσιος Κουγιᾶς, Ἠλίας Βαβούλης, Παναγιῆς Μάνισσης, Δημήτριος Κιζιρίδης, Ἰωάννης Νικολάου, Ἰωάννης Μιτσητάκης, Χριστόδουλος Χ. Ἰωάννου, Θεοδωράκης Μοναχόπουλος, Κωνσταντῖνος Κορδίας, Πασχάλης Τζαρδινέρας, Γιαννακὸς Γεωργίου, Σπύρος Σωτηρόπουλος, Ἰωάννης Βαβούλης, Βῆσις Γεωργίου, Ἀθανάσιος Σκαυδαλίδης, Μ. Κ. Πάγκαλος, Κωνστ. Ζ. Ζαφειρόπουλος, Σταύρος Παπᾶ, Γεώργιος Σπινάκης, Παναγιώτης Μίρκας, Ἠλίας Τζαρουχόπουλος, Παναγιώτης Σπαζιώτης, Μανόλης Πολίτης, Στρατῆς Χ. Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Σαρδῆς, Ἀθανάσιος Σταυρόπουλος, Νικόλαος Ἰωάννου, Ἀναστάσιος Δρακόπουλος, Σ. Σπηλιωτάκης, Ἀναγνώστης Νικολάου, Γεώργιος Ρόδιος Καταξυνός, Ἀναστάσιος Σπιανάπουλος, Κωνσταντῖνος Ρολεῖας, Γεώργιος Σπιθάκης, Ἀνδρέας Πάουγινης, Δ. Καρανέπουλος, Σταύρος Κρομμύδης, Μιχαὴλ Γεωργίου, Γεώργιος Σουδανιώτης, Γιάννης Νικολόπουλος, Σπυρίδων Βαλασμάκης, Δημήτριος Βαλασμάκης, Νικόλαος Γεωργίου, Διονύσιος Κώπας, Χατζῆ Πανάγιος, Ἰωάννης Δημητρίου, Νικόλαος Βραβᾶτος, Ἀλῆξιος Ἀλεξανδρόπουλος, Γιάννης Ράλλης, Ἀναστάσιος Ἀνδρούτσου, Κωνσταντῖνος Φραγκοκύλης, Σταυρῆς Ἰωάννου, Ν. Σπυλιάδης, Ἰω. Δημητριάδοπουλος, Γ. Σταυρος, Α. Παπαδόπουλος, Ι. Κοντομαῖς, Γ. Ζαῆρης, Ἀντώνιος Τζόννης, Κ. Γ. Πολιτῆς, Π. Δ. Δημητριάδοπουλος, Δ. Καμπάνης, Α. Σέκερης, Αλ. Βλαχόπουλος, Σωτήριος Δημητρώπουλος, Παναγιῆς Σπυρόπουλος, Διαμαντῆς Μανιάρης, Κ. Ἀθανασίου, Κωνστ. Μαυρίκος, Φίλιππος Καππαρης.

Ἀρ. 2542.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Οἱ Δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου,

Συνυπογράφονται μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐπικυροῦσι τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Ἰω. Η. Σκούφος, Λαβῖδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Σπ. Ἀντωνόπουλος.

Ἐξοχώτατε!

Ἡ κοινότης τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου ἀναγνοῦσα ἤδη τὰ περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος διακοινωθέντα ἔγγραφα πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ τὰ ὅσα ἡ ἰδία μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν καὶ παρατήρησιν ἐξέθεσε, σύμφωνα μετὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαίων εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν, παρουσιάζεται διὰ τῆς παρούσης τῆς διὰ νὰ προσφέρῃ κατὰ χρέος διὰ τῆς Υ. Ε. τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς Συμμάχους Βασιλεῖς διὰ τὸ δῶρον τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ τὰς διαφόρους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος μας ὑψηλὰς προσπάθειάς των, καὶ εὐγνωμονήσῃ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εὐχῶν μας, καὶ διὰ τα τοιαῦτα περισπούδαστα ἀντι-

καί να ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀφοσίωσης.

Ἀλλ' ἔχει σὺν τούτοις καὶ χρηστὰς τὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ Α. Β. ὁ Ἡγεμὼν Λεοπόλδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἐγκρίσιν ἀνωτάτων διεμπιστεύεται ἡ τε Κυβέρνησις καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ἔχει προσφιλέστερον ἀντικείμενον ἄλλο, εἰμὴ τὴν εὐδαίμονα ἀποκατάστασιν τοῦ πολυπαθοῦς τούτου ἔθνους, καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, τὰ ὅποια διὰ δεκαετοῦς ἀγῶνος, μὲ ὑπέρκειν ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ πάσης καταστάσεως, προσεκτέσθαι.

Ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ὅτι ἰδιῶται τινες, συνδέσμων φησὶ ἀσπασίμως ἐννοημένοι, ἐτόλμησαν νὰ ἀναδεχθῶσι διφορῶν ἐπαρχιωδὲς δίκαια παρρησιαζόμενοι δι' ἀναφορῶν τῶν εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλικὴν ὑψηλότητα, ἐνῶ τὸ κοινὸν τοιαύτην ἐμπιστοσύνην δὲν ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς, δὲν λείπει νὰ κηρύξῃ τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ ἐγγράφα, ἄκυρα καὶ πᾶσης ἐπιστημότητος στερούμενα, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον προσκλήεται ἡ Σ. Κυβέρνησις νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ὅπου ἀνήκει. Μένομεν δὲ εὐτελέσθαι.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου πολῖται.

Χωρίον Λαλουχά, Παπᾶ Χρήστου, Παπᾶ Δημήτρου, Παπᾶ Χρηστόπουλου, Παπᾶ Σπύρου Παπᾶ Χρήστου, Νικόλαος Λίγας, Ἀναστάσιος τοῦ Θεοδοσίου, Δημήτριος Κόκοις, Μιχαὴλ Ρίμης, Σπύρος Λίγας. — Χωρίον Ἀνιάς, Παπᾶ Παναγιώτης Ἀγγελόπουλος, Παῦλος Κωστόπουλος Δημογέρων, Μανόλης Ἀντωνίου, Στάθης Μανολόπουλος, Ἀναγνώστης Χατζόπουλος, Τάσος Γεωργίου, Στέριος Ἀδριανῶν, Ἀναστάσιος Γιαννάκης. — Χωρίον Κούτζι, Παπᾶ Δημήτρου, Κωστόπουλος Δημογέρων, Μήτρος Ξέρας, Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου, Ἀναστάσιος Κηλογέρων, Παναγιῆς Λοῖζος, Γιαννάκης Λιγυριώτης, Δημήτριος Ἰωάννου. — Χωρίον Κατζίηρι, Δ. Θεοδωρόπουλος, Σ. Τζιρίκος, Μήτρ. Σκοῦφος, Γεώρ. Κονδύλης, Μήτρος Κασκατάκης. — Χωρίον Ἀντίμπεϊ, Θωμᾶς Παναγιώτου, Ἀναγ. Μπεδάρδος Δημογέρων, Ἀνδρῖκος Μπαδελᾶς, Μήτρος τῆς Κωστένας, Γεωργῆς τῆς Κωστένας, Ἀναγνώστης Σουρῖλος, Χρ. Μπολῶσης, Ἀνδρ. τοῦ Μεδάρδου. — Χωρίον Πασιᾶ, Παπ. Ἀνδρέας Σωτηρόπουλος, Κόλιος Χ. Γεωργίου, Ἀνδρέας Σ. Λιναρδόπουλος, Ἀδριανὸς Σκίος, Μήτρος Καραμῖδης, Δημήτριος Σωτηρόπουλος, Ἀδριανὸς Μούανος. — Χωρίον Πηριέλα, Ἀναγ. Μικροπουκάμισος Δημογέρων, Πέτρος Μικροπουκάμισος, Ἀναγ. Πανόπουλος, Γεώργιος Φώτης, Παναγιῆς Τριμιτρόπουλος, Ἀθανάσιος Τρίτζης, Ἀθανάσιος Μπαλῖος. — Χωρίον Χόνικα, Ἀναδριανὸς Κούτζης, Νικόλαος Καλιῶρος, Χρήστος Γαμπροῦς, Θανάσης Μανός. — Μπούτζα, Ἀνδρῖκος Μπεκιάρης, Γεώργιος Κεουρῶλης, Τάσιος τοῦ Κόλια, Παναγιώτης Τουλμέτης, Γεώργιος Γζωτζος, Γιάννης Πλατῆς. — Πίρτενα, Ἀντρίανος Ντέμος, Νικόλαος Γεωργίου, Ἀναστάσιος τοῦ Κωσταντῆ. — Μάνεσι, Μίχης Ζηδᾶς Δημογέρων, Μίχης Ζέρβας, Πάνος Σατῆρης. — Δένδρα, Ἀναστάσιος Λίγας Δημογέρων, Γιάννης Μπουλουσάκης, Πάνος τοῦ Μίχου, Ἀθανάσιος Μπουλουσάκης, Κόλιος Νότης. — Παναρῆτι, Γιάννης Πούνος Δημογέρων, Γιάννης Βαλῆς, Γιάννης Κασπούλας, Τάσος Πήτης. — Πουλακίδια, Οἰκονόμος καὶ Νοτάριος, Δημογ. Κόλιας Διχαμάντης, Ἀναγνώστης τοῦ Τζανόση, Μήτρος Ηλίας, Μίχης τοῦ Μήτρουλῆ. — Κορίν, Παπᾶ Γεωργίου, Τ. Γαργαῖ, Κ. Σκουριώτης, Μ. Καραμῖδης, Πάνος Παδελῆς, Ἀνδριανὸς Τελιγιάννης. — Λιγυριόν, Κυριακὸς Λιάτος, Ἀθανάσιος Δάσκαλος, Ἀναστάσιος Μελάς, Σταῦρος Σκελλάρειος, Γιάννης Καμπίτης. — Λαμμανάρα, Δημογέρων Ἀντ. Τασόπουλος, Μπετζιώτης Μπεδάρδος, Ἀθανάσιος Λοκαλῆς Κακουριώτης, Γιάννης Σκαρπάτζας, Γιαννάκης Μπέγκος, Σπύρος Ζερδούπουλος. — Τσουρῖνη καὶ Πούγα, Τάσος Γατζῆς, Γερό-Σταῦρος, Ἀναστάσιος τοῦ Δημητρίου, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀποστόλη, Γερό-Δημήτρη, Ἀναγνώστης Τζόρνης, Π. Γεώργιος Κατάνης. — Σαρτεῦβα, Μαστρο-Κωνσταντῆς, Νικόλαος Γεωργίου. — Ἀρῖα, Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου, Γεώργιος Βουλιπόδης, Μίχης Τζουρδίνης. — Ἀδάμι, Μήτρος Καρπουνάρης, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀναστασίου. — Λεσία, Νικολέτος, Γιάννης Δημογέρων, Μήτρος Μεθενίτης, Γιάννης Κουτσός. — Σιμπάριζα, Παντελῆς Δημογέρων, Γεώργιος Κούνας, Γιάννης Χήνας, Γερό-Δημήτρη, Χριστόδουλος τοῦ Γεωργίου, Ἀρσένιος Ἠγούμενος τῆς Μεταμορφώσεως, Διονύσιος Ἠγούμενος τοῦ Καρακαλά, Σιμεὼν Ἠγούμενος τοῦ Ἀγίου Μερκουρίου.

Ἀρ. 2549.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Δημογεροντία τῆς Ναυπλίας

Ἐπικυρεῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Ἰ. Π. Σκοῦφος, Δαβὶδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἰουλίου.

Τὴν 24 τοῦ λήγοντος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Ναυπλίου εἰς Μεθώνην.

Ἐφθάσε νεωστὶ εἰς Ναύπλιον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ διορισμένη νὰ ἐπιστατήσῃ εἰδικῶς εἰς τὴν εὐκαίρῳ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας.

Περιμένονται δὲ ὁσονούπω καὶ εἰ παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διορισθέντες τρεῖς Ἐπίτροποι, ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἐπὶ τὴν ὁρεσσίαν ἀναγκαίαις ὁδηγίας.

— Ὁ πλοίαρχος τῆς Ῥωσικῆς Φρεγάτας, Ἐλισσάδετ, Π. Τσίστακοφ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν συνεισέφερεν ὑπὲρ τῆς ἐν Σαλαμῖνι σχολῆς Φοίνικας 120, ἔταν κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διέβη ἐκεῖθεν ἡ εἰρημένη φρεγάτα.

— Τὴν νύκτα τὴν 19 πρὸς τὴν 20 τοῦ λήγοντος ἐναυάγησαν εἰς τὴν ἐρημὴν νησον, Πεπέρη λεγομένην, κατ' ἀνατολὰς τῶν Θερμίων, Ἑλληνικὴ γολέττα ἐρχομένη ἐκ Σύρας εἰς Αἶγιναν. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δι' ἐβδομάκοντα περίπου ἐπιβατῶν καὶ ναυτῶν ἐπὶ νύκτα κινεῖται μετὰ τῆς κέρης τῆς καὶ δύο ἄνδρες, εἰς τῶν ἐποίων εἶναι ὁ σιβάσιμος γέρον Κ. Βαρδαλάχης. Περὶ τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἐπιζῆς πλατύτερον, ὡς ἄνδρος ἀξιολόγου, καὶ πολλὰ ὠφελήσαντες τὴν πατρίδα μὲ τὰς γνώσεις τοῦ καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ.

Ἀκολουθία τοῦ καταλόγου τῶν φιλομούσων καὶ φιλοκάλων συνδρομητῶν τοῦ δι' ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων τῆς Ἑρμοῦπόλεως συσταθέντος ἀλληλοδιδασκικοῦ σχολείου. (Βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 70 τοῦ Δ' ἔτους)

Οἱ Κύριοι, Μεταφῖρὰ 9,501:40

Γρηγόριος Στεφάνου ἀντιπρόξενος Αὐστρίας Γρ. 20, Π. Γεραλόπουλος 30, Dr Sventner 28:20, Ζαχαρίας Ζαχάρεβ 150, Luca Svirlich 50, Ant. S. Vitali 100, Ἰωάννης Γιαννακόπουλος 5 Δ. Στάγκαλας 25, Δ. Ν. Καβίλιας 25, Γ. Ράλλης 25, Μανόλης Βελαουδάνης 50, Μ. Φ. Μαυριγιρδάτος 20 Ant. Vaecondio 50, Gaetano Moraglia 20, Γ. Ρούσσος 15 Γρηγόριος Στεφάνος Μικρός 15, Κάρολος Ἀρτμαν 15, Natale Vaccino 15, Π. Καλλιγᾶς 100, Ἱερομόναχος Ζαχ. Χατζόγλου 14:10. Αἱ Κύριαι, Μαριγὼ Νικολάου Μαρσέλου 50, Μαριγὼ Λευτέρ 40, Ἐλισσάδετ Κοτζιά 20, Κατήγκω Θ. Μιχάκου 30, Ζωήτσα Σχηνᾶ 6, Ἀγγελικὴ Ἀδαν. Ραφαῆλη 30, Κατερία Σταμούλη 15, Βιτορίτσα Μαγουλά 15, Μαριγὼ Δούγερινου 10. Τὰ Κοράσια, Κατήγκω Κερωναίου 3:30, Μαρ. Βίβνη 3:30, Μαριγὼ Βαλσαμάκη 3:30, Ἀνέτα Μανασάκη 3:30, Εἰρ. Βεζούτκου 3:30, Καλλιῶπη Νκύτη 3:30, Ματρώνα Σιμιριώτη 3:30, Χρυσ. Περατζῆ 3:30, Φαν. Χάρδα 3:30, Ἀνέτ. Παχαντάκη 3:30, Μαντοῦ Καστέλλη 3:30, Θέκλα Τζωάννη 3:20, Μαρ. Ρεμβίκη 3:27, Ἀδάμ Ρέγγος 3:30, Παναγ. Μιχαλόπουλου 3:30, Ἐλένη Μ. Χαλόπουλου 3:25, Ἐλένη Κατ. Ἀνδρέα 3:30, Ἐλένη Γεωργίου 3:20, Ἐλισσάδετ Κατ. Κοσμᾶ 3, Ἀνθ. Ράπη 3:28, Σμαράγδα Ἀλτεντζῆ 3:30, Κατήγκω Ἀλατζάκη 3:30, Χρυσ. Κοντοῦ 2, Μαριγὼ Ἰγυλέτου 3:30, Μαριγὼ Γεωργίου 3:30, Ἀνέτα Γεωργαρά 3:20, Κισρ. Γεωργαρά 3:20, Σοφία Ζαχαρίου 3:30, Σεβαστὴ Σγούτα 3:30, Μαρ. Ἀγγερέτου 3:30, Καλλιῶπη Χαραλάμπου 3:30, Ἀνώνυμος 3:30, Βασίλειος Ζαφειρογλου 3:30. Τὰ ἄλλα 10,610:30